QURAN (FINNISH)

35 - FATIR (Luojan suura)

1. Ylistys olkoon Jumalalle, taivaiden ja maan alkuunpanijalle, enkelien luojalle, sanansaattajien, joita kahdet, kolmet ja neljÃ¤t siipiparit liidÃ¤ttÃ¤vÃ¤t. Luomakunnassaan HÃ¤n kohtelee luotuja niinkuin suvaitsee; onhan Jumala totisesti kaikkivaltias.

2. MitÃ¤ Jumala suokin ihmisille laupeudessaan, sitÃ¤ ei kukaan voi estÃ¤Ã¤, ja minkÃ¤ Jumala pidÃ¤ttÃ¤Ã¤, sitÃ¤ ei kukaan pysty antamaan, sillÃ¤ HÃ¤n on mahtava ja viisas.

3. Ihmiset, pitÃ¤kÃ¤Ã¤ mielessÃ¤nne Jumalan armo teitÃ¤ kohtaan. Onko ketÃ¤Ã¤n muuta kuin Jumala, joka teille antaisi elatuksen taivaasta ja maasta kÃ¤sin? Ei ole yhtÃ¤Ã¤n muuta jumalaa kuin HÃ¤n; miksi siis kÃ¤Ã¤nnytte pois HÃ¤nestÃ¤?

4. Ja jos he kutsuvat sinua petkuttajaksi, niin samoin ennen sinuakin sananjulistajia kutsuttiin, mutta Jumalan luokse kaikki asiat palaavat.

5. Oi ihmiset, kun Jumalan lupaus on varma totuus, niin Ã¤lkÃ¤Ã¤ salliko tÃ¤mÃ¤n maailman viekoitella itseÃ¤nne! Ã„lkÃ¤Ã¤ antako perivihollisenne pettÃ¤Ã¤ teitÃ¤ Jumalan suhteen.

6. SillÃ¤ onhan perkele totisesti teidÃ¤n vihollisenne, ja sellaisena hÃ¤ntÃ¤ pitÃ¤kÃ¤Ã¤; hÃ¤n viekoittelee puolelleen, jotta hairahtuneet joutuisivat tulen omiksi.

7. Jotka epÃ¤uskon omaksuvat, saavat ankaran rangaistuksen, mutta jotka uskovat ja hyvÃ¤Ã¤ harrastavat, saavat anteeksiantamuksen ja suuren palkan.

8. MitÃ¤ vÃ¤litÃ¤t siitÃ¤, jonka vÃ¤Ã¤ryys hÃ¤nen silmissÃ¤Ã¤n niin kaunistuu, ettÃ¤ hÃ¤n sitÃ¤ hyvÃ¤ksi luulee. Jumala jÃ¤ttÃ¤Ã¤ harhaan kenet tahtoo ja johdattaa oikeaan kenet suvaitsee, joten Ã¤lÃ¤ nÃ¤Ã¤nnytÃ¤ sieluasi murehtimalla tuommoisten puolesta; kyllÃ¤ Jumala totisesti heidÃ¤n tekonsa tietÃ¤Ã¤.

9. Jumalahan lÃ¤hettÃ¤Ã¤ tuulet, jotka nostavat pilvet. Sitten Me lÃ¤hetÃ¤mme ne kuolleeseen erÃ¤maahan ja annamme elinvoimaa kuihtuneelle maalle; samoin tapahtuu kuolleitten herÃ¤ttÃ¤minen.

10. Kuka haluaa kunniaa, muistakoon, ettÃ¤ kaikki kunnia on Jumalan. HÃ¤nen tykÃ¶nsÃ¤ nousevat hyvÃ¤t sanat, ja hyvÃ¤t teot HÃ¤n ylentÃ¤Ã¤; mutta niille, jotka pahoja tekoja suunnittelevat, on HÃ¤nellÃ¤ ankara rangaistus, ja heidÃ¤n juonensa raukeavat.

11. Jumala loi teidÃ¤t tomusta, edelleen elÃ¤mÃ¤n idusta, sitten teki teidÃ¤t aviopareiksi; eikÃ¤ yksikÃ¤Ã¤n vaimo tule raskaaksi eikÃ¤ synnytÃ¤ HÃ¤nen tietÃ¤mÃ¤ttÃ¤Ã¤n; ei liioin kenellekÃ¤Ã¤n elolliselle ole hÃ¤nen ikÃ¤Ã¤nsÃ¤ pidennetty eikÃ¤ lyhennetty sen kaiken olematta Jumalan kirjoissa, ja kaikki tÃ¤mÃ¤ on helppoa Jumalalle.

12. EivÃ¤tkÃ¤ vedet ole samanlaisia: makea vesi sammuttaa janon ja on miellyttÃ¤vÃ¤Ã¤ juotavaksi, suolainen polttaa kirpeydellÃ¤Ã¤n, ja kuitenkin te kummastakin pyydystÃ¤tte elÃ¤vÃ¤Ã¤ lihaa ravinnoksenne ja koristuksia kannettavaksenne, ja laivanne kyntÃ¤vÃ¤t vesiÃ¤ hankkiaksenne HÃ¤nen runsauttaan ja ollaksenne HÃ¤nelle kiitolliset.

13. HÃ¤n lÃ¤hettÃ¤Ã¤ yÃ¶n peittÃ¤mÃ¤Ã¤n pÃ¤ivÃ¤n ja HÃ¤n lÃ¤hettÃ¤Ã¤ pÃ¤ivÃ¤n nousemaan yÃ¶stÃ¤; kumpikin kulkee rataansa sÃ¤Ã¤detyin ajoin; sellainen on Jumala, teidÃ¤n Herranne. HÃ¤nen on kuninkuus, mutta ne, joita te HÃ¤nen rinnallaan avuksenne huudatte, eivÃ¤t omista oljenkorttakaan.

14. Jos te heitÃ¤ kutsutte, eivÃ¤t he sitÃ¤ kuule, ja vaikkapa kuulisivat, eivÃ¤t he teille vastaa. Kuolleista herÃ¤ttÃ¤misen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ he kieltÃ¤ytyvÃ¤t jumaluudesta, joka oli vain teidÃ¤n luulotteluanne. EihÃ¤n kukaan muu voi teille olevaisia niin selvittÃ¤Ã¤ kuin HÃ¤n, ainoa kaikkitietÃ¤vÃ¤.

15. Ihmiset, te Jumalaa tarvitsette, mutta HÃ¤n, ylistetty, on itsellensÃ¤ kylliksi.

16. Jos HÃ¤n haluaa, HÃ¤n korjaa teidÃ¤t pois ja nostaa uuden ihmispolven.

17. Ei sellainen ole vaikeata Jumalalle.

18. Toinen ei pysty toisen taakkaa kantamaan, ja jos joku kuormansa alla huutaisi toista auttamaan, ei kÃ¤y tÃ¤mÃ¤n sitÃ¤ kantaminen, vaikkapa hÃ¤n olisi lÃ¤heinen sukulainen. SinÃ¤ varoitat vain niitÃ¤, jotka Herraansa salassa pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t ja rukousta harjoittavat. Ken puhdistaa itseÃ¤Ã¤n, tekee sen oman sielunsa parhaaksi, Jumalan luo on aikanaan tultava.

19. Sokea ei ole nÃ¤kevÃ¤n kaltainen,

20. eikÃ¤ pimeys valkeuden,

21. eikÃ¤ varjo helteen kaltainen.

22. EivÃ¤t liioin elÃ¤vÃ¤t ja kuolleet ole toistensa veroisia. Jumala kyllÃ¤ antaa kuulon kenelle vain suvaitsee. Mutta sinÃ¤ et saata niille kuuloa antaa, jotka haudoissa ovat.

23. Et ole muuta kuin varoittaja.

24. Olemme totisesti lÃ¤hettÃ¤nyt sinut totuudessa viemÃ¤Ã¤n hyvÃ¤Ã¤ sanomaa ja varoitusta, eikÃ¤ vielÃ¤ ole elÃ¤nyt kansaa, jonka tykÃ¶ ei varoittajaa olisi lÃ¤hetetty.

25. Jos he sinua valehtelijaksi nimittÃ¤vÃ¤t, niin samoin nimittivÃ¤t muinoiset kansat julistajiaan, vaikka nÃ¤mÃ¤ saapuivat heidÃ¤n luokseen selvin todistuksin ja kirjoituksin.

26. Silloin kuritin epÃ¤uskoisia, ja kuinka ankara olikaan rangaistukseni.

27. EttekÃ¶ huomaa, miten Jumala vuodattaa vettÃ¤ pilvistÃ¤ ja siten kasvattaa erilaisia hedelmiÃ¤, ja ettÃ¤ vuorissakin on suonia, valkoisia ja punaisia, eri vivahduksin, sekÃ¤ perin mustia.

28. Samoin on muodoiltaan erilaisia ihmisiÃ¤, elÃ¤imiÃ¤ ja karjaa. Vain ne HÃ¤nen palvelijoistaan, joilla tieto on, pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t Jumalaa; totisesti Jumala on mahtava, anteeksiantava.

29. Totisesti ne, jotka julkilukevat Jumalan Kirjaa ja harjoittavat rukoilemista ja uhraavat kaikesta hyvÃ¤stÃ¤, jota Me heille salaisesti tai avoimesti olemme lÃ¤hettÃ¤nyt, saavat panna toivonsa voittoon, joka on katoamaton.

30. HÃ¤n on maksava heille tÃ¤yden palkan ja antava heille enemmÃ¤nkin armostaan; sillÃ¤ HÃ¤n on laupias, ylenpalttinen palkitsija.

31. Ja se kaikki, minkÃ¤ sinulle olemme Koraanista jo ilmoittanut, on totuutta, mikÃ¤ vahvistaa edellÃ¤kÃ¤yneet ilmoituksemme. Palvelijoitaan kohtaan Jumala totisesti on vaarinpitÃ¤vÃ¤, kaukonÃ¤kÃ¶inen.

32. Me kyllÃ¤ annoimme PyhÃ¤n Kirjan perintÃ¶nÃ¤ niille, jotka palvelijoittemme keskuudesta valitsimme. Mutta heidÃ¤n joukossaan on niitÃ¤, jotka tuottavat turmiota sielulleen, toisia, jotka valitsevat keskitien, ja on niitÃ¤, jotka Jumalan sallimuksesta ovat ensimmÃ¤isiÃ¤ kaikissa hyvissÃ¤ tÃ¶issÃ¤; tÃ¤mÃ¤ on Jumalan suuri armo.

33. He saavat astua iÃ¤isyyden puutarhoihin, jossa he saavat rannerenkaat kullasta ja helmistÃ¤ ja vaatteet silkistÃ¤.

34. Ja he sanovat: Â»Kunnia Jumalalle, joka on murheemme poistanut; totisesti on Herramme anteeksiantavainen, ylenpalttinen palkitsija.

35. HÃ¤n on armostaan ottanut meidÃ¤t kotiin, jossa saamme iÃ¤ti elÃ¤Ã¤. Ei raatamista tule osaksemme siellÃ¤ eikÃ¤ vÃ¤symys meitÃ¤ siellÃ¤ rasita.Â»

36. Mutta kieltÃ¤jille on helvetin tuli varattu. HeistÃ¤ ei siellÃ¤ loppua tehdÃ¤, niin ettÃ¤ he kuolisivat, mutta ei myÃ¶skÃ¤Ã¤n tulen tuskaa heille lievennetÃ¤. NÃ¤in kostamme Me uskottomille.

37. Ja sieltÃ¤ he apua anovat: Â»Oi Herra, pÃ¤Ã¤stÃ¤ meidÃ¤t ulos, me teemme hyviÃ¤ tÃ¶itÃ¤, toisia kuin ennen.Â» Mutta emmekÃ¶ Me antanut teidÃ¤n elÃ¤Ã¤ kyllin kauan, jotta kuuliaiset totuudesta vaarin ottaisivat? Ja saapuihan luoksenne varoittaja. Siksi maistakaa tuskaa, ei ole vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶ille auttajaa.

38. Totisesti Jumala tietÃ¤Ã¤ kaiken nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶mÃ¤n taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤. Totisesti hÃ¤n tietÃ¤Ã¤ kaiken, mikÃ¤ sydÃ¤miin on kÃ¤tketty.

39. HÃ¤n nosti teidÃ¤t valta-asemaan maassa. SentÃ¤hden jokaisen epÃ¤usko kÃ¤Ã¤ntyy hÃ¤ntÃ¤ itseÃ¤Ã¤n vastaan, eikÃ¤ kieltÃ¤jille heidÃ¤n epÃ¤uskonsa mitÃ¤Ã¤n muuta tuota paitsi Jumalan vihaa, eikÃ¤ kieltÃ¤jille heidÃ¤n epÃ¤uskostaan muuta lisÃ¤Ã¤nny kuin tappiota.

40. Sano: Â»MitÃ¤ ajattelette suojelijoistanne, joita Jumalan veroisina avuksenne huudatte? NÃ¤yttÃ¤kÃ¤Ã¤, minkÃ¤ osan maata he ovat luoneet, tai onko heillÃ¤ osuus taivaassa, tahi olemmeko Me heille lÃ¤hettÃ¤nyt PyhÃ¤n Kirjoituksen, jonka selviÃ¤ totuuksia he noudattaisivat.Â» Ei, vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t eivÃ¤t pidÃ¤ lupauksiaan; niitÃ¤ he toisilleen antavat vain pettÃ¤Ã¤kseen.

41. Siksi Jumala taivaita ja maata yllÃ¤pitÃ¤Ã¤, etteivÃ¤t ne olemattomiin vaipuisi, ja jos ne luhistuisivat, ei ole ketÃ¤Ã¤n, joka HÃ¤nen jÃ¤lkeensÃ¤ voisi niitÃ¤ yllÃ¤pitÃ¤Ã¤; totisesti HÃ¤n on pitkÃ¤mielinen, anteeksiantava.

42. He vannoivat mitÃ¤ lujimman valan Jumalan nimeen, ettÃ¤ jos heidÃ¤n keskuuteensa varoittaja saapuisi, olisi heillÃ¤ parempi johdatus kuin millÃ¤Ã¤n kansakunnalla; mutta kun varoittaja tuli heidÃ¤n tykÃ¶nsÃ¤, heissÃ¤ herÃ¤si vain vastenmielisyys.

43. Ja he esiintyivÃ¤t ylpeÃ¤sti maassaan sekÃ¤ suunnittelivat pahaa, mutta pahat juonet eivÃ¤t muita tavoita kuin suunnittelijoitaan. MitÃ¤ saattoivatkaan he muuta silloin odottaa kuin muinaisten kieltÃ¤jÃ¤in kohtaloa? SillÃ¤ Jumalan sÃ¤Ã¤dÃ¶ksistÃ¤ ei mikÃ¤Ã¤n horju, eikÃ¤ Jumalan kaitselmus toiseksi vaihdu.

44. EivÃ¤tkÃ¶ he ole maita vaeltaneet ja niiden ihmisten loppua havainneet, jotka ennen heitÃ¤ elivÃ¤t, ollen heitÃ¤ mahtavammat? Jumalan katseelta ei jÃ¤Ã¤ salaan mikÃ¤Ã¤n taivaassa eikÃ¤ maan pÃ¤Ã¤llÃ¤; totisesti HÃ¤n on tietÃ¤vÃ¤, mahtava.

45. Ja jos Jumala pyrkisi rankaisemaan ihmisiÃ¤ heidÃ¤n ansionsa mukaan, ei jÃ¤isi maan kamaralle ainoatakaan elÃ¤vÃ¤Ã¤ luotua, mutta HÃ¤n antaa heille armonaikaa mÃ¤Ã¤rÃ¤hetkeen asti; ja kun HÃ¤nen tuomionsa hetki koittaa, silloin Jumala oikealla tavalla suhtautuu palvelijoihinsa.